
Příloha 3: O významu biřmování pro život křesťana

Křest, biřmování a eucharistie, tvoří jeden svátostný celek, jež byl na počátku křesťanství slaven při jedné bohoslužbě. Všechny tři svátosti uskutečňují včlenění člověka do Kristova tajemství tím, že mu dávají účast na Kristově spasitelném velikonočním díle, k němuž se přichází postupně a různým způsobem: jednou provždy křtem a biřmováním, opakovaně v eucharistii. Tuto jednotu je třeba mít vždy na zřeteli, zabýváme-li se biřmováním. (J. Šlégr, s. 9)

Biřmováním se zviditelňuje jedno hledisko spásy, které je uskutečněno ve křtu: křesťanská spása je darem Ducha. (J. Šlégr, s. 9)

Dar Ducha, který dostáváme ve svátosti biřmování, nás dokonaleji připodobňuje Ježíši Kristu a naplňuje nás silou, abychom mohli Kristu vydávat svědectví, a tak ve víře a lásce vytvářet jeho tajemné tělo. Evangelista Lukáš píše spojuje velmi často působení Ducha Svatého s Ježíšovým životem – hned při zvěstování, křtu, ve smrti na kříži a při vzkříšení. Ježíš odevzdává na kříži Otci svého Ducha a ten jej vzkřísí mocí Ducha a učiní ho Pánem. Pán pak daruje Ducha své církvi. (Kristologický rozměr svátosti biřmování, J. Šlégr, s. 9)

Svátostí biřmování pokračují pokřtění v cestě uvádění do křesťanského života. Biřmování v církvi udržuje milost Letnic. Zatímco křest nás uvádí do vztahu s posláním Syna, biřmování zase s posláním Ducha Svatého. Tak obě svátosti zajišťují naši účast na jediném velikonočním tajemství. Při biřmování hovoříme o „vylití“ Ducha ve smyslu jisté „plnosti“, jejímž symbolem jsou v latinském obřadu slova o sedmi darech Ducha Svatého. Tyto dary nejsou něčím „navíc“ oproti křestní milosti, ale zastupují životnost této milosti: schopnost rozvinout lidské schopnosti směrem ke vzoru, kterým je Ježíš Kristus. Účinkem této svátosti je tedy plnost Božího života, posílení a nové možnosti činnosti Ducha v pokřtěných. (Pneumatologický rozměr svátosti biřmování, J. Šlégr, s. 10-11)

Podobně jako byl o Letnicích Duch Svatý darován všem a každému, tak také ve svátosti biřmování je darován celé církvi i jednotlivým biřmovancům. O Letnicích Duch Svatý uskutečňuje a přivádí k plnosti skutečnost církve jako společenství věřících v jednom Duchu. Biřmování tedy potvrzuje zvláštní pouto s církvi a jejím posláním. (Eklesiologický rozměr svátosti biřmování, J. Šlégr, s. 11)

Duch Svatý je nám darován také jako pečeť – znamení pro den vykoupení. Biřmování má tedy úzký vztah k naplnění našich dní – můžeme jej chápat jako jakýsi závdavek toho, co pro nás Bůh připravil. Jedná se o pečeť lásky, která znamená úděl připravený biřmovanci, úděl věčného společenství s Bohem. Papež Lev Veliký zmiňoval, že pokřtění přijímají pomazání spásy a pečeť života věčného. To je ostatně vyjádřeno i v závěru modlitby nad křížem. Biřmování tak předjímá konečné naplnění našeho života. (Eschatologický rozměr svátosti biřmování, J. Šlégr, s. 11)

Některé výroky osobností církve:

Tertulián (církvní spisovatel :

- „Tělo je omyto, aby byla duše osvobozena od každé poskvrny, tělo je pomazáno, aby byla duše posvěcena; tělo je pomazáno, aby byla duše posílena; tělo je zastíněno vložím rukou, aby byla duše osvěcena Duchem; tělo se živí tělem a krví Krista, aby se duše hojně živila Bohem.“ (*De resurrectione mortuorum*, VIII, 3).

Mikuláš Cabasilas (autor křesťanského Východu):

- „Díky svátostem uvedení do křesťanského života, které zvěstují smrt a zmrtvýchvstání Krista, jsme znovuzrozeni pro nadpřirozený život, rozvíjíme se a sjednocujeme se podivuhodně s naším Spasitelem. Křest nám dává, že jsme a trváme v Kristu. Břimování zdokonaluje novokřtěnce a uděluje mu síly pro tento život. Eucharistie tento život prodlužuje, dává růst a vzkvétat, uchovává ho a udržuje při síle. Zkrátka: Žijeme tímto chlebem, jsme posilováni tímto pomazáním, když se nám dostalo bytí tímto ponořením.“ (*Život v Kristu*, I.)

